

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Session, Edinburgh (Marea Britanie) la 3 octombrie 2018 – Andy Wightman și alții/Secretary of State for Exiting the European Union

(Cauza C-621/18)

(2018/C 445/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Session, Edinburgh

Părțile din procedura principală

Apelanți: Andy Wightman, Ross Greer, Alyn Smith, David Martin, Catherine Stihler, Jolyon Maugham, Joanna Cherry

Intimat: Secretary of State for Exiting the European Union

Celelalte părți din procedură: Chris Leslie, Tom Brake

Întrebarea preliminară

În cazul în care, în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană, un stat membru a notificat Consiliului European intenția sa de a se retrage din Uniunea Europeană, dreptul Uniunii Europene permite revocarea unilaterală a notificării de către statul care a efectuat notificarea și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții și cu ce efecte în privința rămânerii statului membru în Uniunea Europeană?

Acțiune introdusă la 11 octombrie 2018 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-636/18)

(2018/C 445/13)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: J.-F. Brakeland, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

Constatarea faptului că, pe de o parte, prin depășirea în mod sistematic și persistent începând cu 1 ianuarie 2010 a valorii-limită anuale pentru NO₂ în următoarele 12 aglomerări și zone de calitate a aerului: Marseille (FR03A02), Toulon (FR03A03), Paris (FR04A01), Auvergne-Clermont-Ferrand (FR07A01), Montpellier (FR08A01), Toulouse Midi-Pyrénées (FR12A01), ZUR Reims Champagne-Ardenne (FR14N10), Grenoble Rhône-Alpes (FR15A01), Strasbourg (FR16A02), Lyon-Rhône-Alpes (FR20A01), ZUR Vallée de l'Arve Rhône-Alpes (FR20N10) și Nisa (FR24A01), și prin depășirea în mod sistematic și persistent începând cu 1 ianuarie 2010 a valorii-limită orare pentru NO₂ în următoarele două aglomerări și zone de calitate a aerului: Paris (FR04A01) și Lyon Rhône-Alpes (FR20A01), Republica Franceză a continuat să își încalce obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatul (1) coroborat cu anexa XI la Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa ⁽¹⁾ și aceasta de la intrarea în vigoare a valorilor-limită în anul 2010

și

pe de altă parte, constatarea faptului că, începând cu 11 iunie 2010, Republica Franceză nu și-a respectat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 23 alineatul (1) coroborat cu anexa XV la Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa, în special obligația stabilită la articolul 23 alineatul (1) al doilea paragraf din directiva menționată de a menține perioada de depășire cât mai scurtă cu putință.

Obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Începând cu anul 2010, valoarea-limită anuală și orară pentru NO₂ au fost depășite în mod sistematic și persistent în 12 și, respectiv, 2 zone. Aceste depășiri constituie în sine o încălcare a articolului 13 alineatul (1) coroborat cu anexa XI la Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa.

În pofida acestei încălcări a prevederilor articolului 13 alineatul (1) coroborate cu anexa XI la Directiva 2008/50/CE, Republica Franceză nu a adoptat, contrar prevederilor articolului 23 alineatul (1) al doilea paragraf din aceeași directivă, măsuri eficiente în cadrul unor planuri pentru calitatea aerului, care să vizeze ca perioada de depășire să fie cât mai scurtă cu putință.

Ineficiența acestor măsuri reiese printre altele din durata perioadei de depășire a valorilor-limită, din nivelul acestor depășiri și din evoluția lor, precum și din analiza detaliată a fiecăruia dintre planurile adoptate de autoritățile franceze pentru cele 12 zone în cauză.

⁽¹⁾ JO L 152, p. 1.

Acțiune introdusă la data de 12 octombrie 2018 – Comisia Europeană / România

(Cauza C-638/18)

(2018/C 445/14)

Limba de procedură: română

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Nicolae, K. Petersen, agenți)

Pârâtă: România

Concluziile reclamantei

- să constate că, prin nerespectarea în mod sistematic și constant din anul 2007 a valorilor-limită zilnice pentru concentrațiile de PM₁₀ și prin nerespectarea în mod sistematic și constant din anul 2007 până în anul 2014 inclusiv, cu excepția anului 2013, a valorilor-limită anuale pentru concentrațiile de PM₁₀, în zona RO32101 București, România nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatul (1) coroborat cu anexa XI din Directiva 2008/50/CE ⁽¹⁾;
- să constate că, în ceea ce privește zona RO32101 București, România și-a încălcat, de la data de 11 iunie 2010, obligațiile prevăzute la articolul 23 alineatul (1) coroborat cu anexa XV secțiunea A din Directiva 2008/50/CE, în special obligația prevăzută la al doilea paragraf, de a asigura că perioada de depășire a valorilor-limită pentru PM₁₀ să fie cât mai scurtă posibil;
- să oblige România la plata cheltuielilor de judecată.

Motive și argumente principale

Începând din anul 2007, în zona RO32101 București au fost depășite în mod sistematic și constant valorile-limită zilnice pentru concentrațiile de PM₁₀. De asemenea, din anul 2007 până în anul 2014 inclusiv, cu excepția anului 2013, în aceeași zonă au fost depășite valorile-limită anuale pentru concentrațiile de PM₁₀. Aceste depășiri sunt suficiente pentru a constata o încălcare a dispozițiilor articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE coroborate cu cele ale anexei XI la aceasta.